

บทที่ ๙

บทนำ

ความสำคัญและความ เป็นมาของปัจจุบัน

การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคม ทั้งนี้ เพราะการศึกษาเป็นระบบและกระบวนการที่มีวัตถุประสงค์หลักที่จะให้ความรู้ ความคิด ทักษะ และทัศนคติที่ต้องผู้เรียน ให้เข้าใจและรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม ตลอดทั้ง สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้แก่ปัจจุบัน เพื่อเสริมสร้างศรีวิชและสังคมให้ดีขึ้น ดังคำกล่าว ของลีปปัมพ์ เกศุทธ (๒๕๑๒ : ๔๐) ว่า "การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญของการ เสริมสร้าง ความสามารถ ความเจริญของบุคคล ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา การศึกษา จึงเป็นรากฐานช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง"

การจัดการศึกษาที่ศิริจงต้องคำนึงถึงลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ วัฒนธรรมโดยส่วนรวม ทั้งในสังคมที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติและส่วนที่จะต้องพัฒนาให้สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างผสมผสานกับกลิ่นกัน โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ของสังคมไทย ทัน เมื่อเวลาจากความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาการและเทคโนโลยีแล้ว แหล่งจากการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อย่างจริงจังและเป็นระบบ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ต่อ เมื่อกันมาจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘ - ๒๕๒๘) และเริ่มเข้าสู่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๖ (๒๕๒๐ - ๒๕๒๔) ในปัจจุบัน ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นกรอบนำ ในการระดมและจัดสรรวิทยากรทางเศรษฐกิจ กำลังเงิน กำลังคน และระบบงานของรัฐ มาดำเนินการบูรณะ ขยายกิจกรรมชั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเสริมสร้างระบบการผลิต การ จำหน่าย และความเป็นอยู่ของประชาชน จนทำให้ประเทศไทยสามารถก้าวเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ๒๕๐๘ : ๙) การวางแผนพัฒนาตั้งกล่าว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างของสังคมและ เศรษฐกิจ ทั้งในแง่การผลิต รายได้ สกษะการบริโภค ค่านิยม และมาตรฐานชีวิตร่วม เป็นอยู่

มีความสับซ้อนมากขึ้น คนส่วนใหญ่ในชาติได้รับทั้งผลประโยชน์ และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภาวะทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมชายฝั่ง ท่า เลตอบอุบล ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๔ ซึ่งจะเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมหนัก อุตสาหกรรมเบา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ ในบริเวณที่เป้าหมายจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา โดยกำหนดเป้าหมายไว้ว่า จะสร้างและพัฒนาที่ดินที่ชายฝั่งท่า เลตอบอุบลให้เป็นที่ดินฐานทางเศรษฐกิจและสังคมขึ้นใหม่ ซึ่งจะมีขนาดใหญ่และรวดเร็ว เพียงพอที่จะยกระดับ การพัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมใหม่ ๆ ให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมในระดับสูงขึ้นจากการเดิน (เสนานะ อุนาภูล ๒๕๒๔ : ๓๘) จากเป้าหมายดังกล่าวจะเป็นผลให้ ฐานอุตสาหกรรมและบริการ ได้ขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว จนทำให้สังคมเกษตรกรรมไทยแต่เดิมค่อย ๆ เปลี่ยนสภาพไปสู่สังคมที่มีอุตสาหกรรมเป็นที่ดินฐานในเวลาอันใกล้

ด้วยเหตุที่โครงการพัฒนาที่ดินที่บริเวณชายฝั่งท่า เลตอบอุบล เป็นโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับภูมิภาคขนาดใหญ่โครงการแรกของประเทศไทย จึงอาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคม ซึ่งอาจจะทำให้ประชาชนเกิดความสับสนไม่เข้าใจต่อวิทยาการและเทคโนโลยี สมัยใหม่ เกิดปัญหาต่อการดำเนินชีวิต ทำให้การปรับตัวเข้ากับสังคมและเศรษฐกิจใหม่ เป็นไปอย่างยากลำบาก การศึกษาซึ่งมีบทบาทสำคัญที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ มีความพร้อมที่จะเผชิญและแก้ปัญหาได้อย่างช้านนานา สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและเศรษฐกิจใหม่ได้ ผลกระทบต่อสังคม ต้องก่อภาระของก่อ สวัสดิพานิช (อ้างถึงในมนูรัฟ เกตุแก้ว ๒๕๒๔:๗๘) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมชายฝั่งท่า เลตอบอุบล พoSูป ได้ว่า

๑. จัดการประเมินศึกษาและมัธยมศึกษา ให้แก่เยาวชนภาคตะวันออก ให้รับรู้ว่า ขณะนี้กำลังจะมีอะไรเกิดขึ้นในแผ่นดินก่อนเดินของพวากษา และผลที่เข้าเหล่านั้นจะได้รับอย่างไร ไม่มีทางหลีกเลี่ยงต้องอยู่

๒. สำหรับประชาชนในเขตมิตรอุตสาหกรรม ต้องให้การศึกษาเพื่อให้เข้าได้รับรู้ ถึงการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น เพื่อที่ให้เข้าสามารถปรับตัวให้เหมาะสมแก่การค้ารุ่งเรือง

ในสังคมอุตสาหกรรม ทั้งให้เข้า เหล่านี้ เป็นปราการด้านกรุงเทพมหานครร่วมฟ่อน เฟษที่จะทะลักเข้ามาบดบังวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีบทบาทอย่างสูงในการ เตรียมกำลังคนให้มีความพร้อมที่จะออกไปเป็นกำลังของชาติในภาคการผลิตในอนาคต ทั้งนี้ เพราะผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับนี้ มีอายุระหว่าง ๑๗ - ๒๔ ปี ซึ่งต้องที่จะออกไปประกอบอาชีพได้ในบางส่วน (อภิชัย พันธุ์เสน ๒๕๒๙ : ๖-๖๘) การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จึงควรสำคัญให้เป็นเครื่องในตัวเองมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าสู่ตลาดแรงงาน การจัดหลักสูตรจึงควรเน้นด้านวิชาการงาน (career education) และการจัดการตนเอง (self management) โดยมุ่งสอนให้เกิดแนวคิด (concept) เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและวิธีจัดการตนเอง (สาโรช บัวศรี ๒๕๒๑ : ๙๐)

การศึกษาเพื่องานอาชีพนี้ เป็นแนวความคิดหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับสภาพสังคมเศรษฐกิจ ที่เปลี่ยนแปลงไปของพื้นที่ซึ่งหัวชาเยี่ยมสะเจดะวันออกในอนาคต เพราะเป็นการศึกษาที่จะเชื่อมความสัมพันธ์ของระบบการเรียนการสอนในปัจจุบัน ให้เข้ากับโลกของงานอาชีพที่เป็นจริง เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่กำเนิดและพัฒนาไปพร้อม ๆ กับพัฒนาด้านอื่น ๆ ของบุคคล โดยเริ่มจากการให้บุคคลได้เข้าใจตนเอง ความสามารถ การมีชีวิตอยู่ในสังคม ตลอดจนช่วยบุคคล ให้ตัดสินใจเป้าหมายเพื่อชีวิตทางอาชีพในอนาคต (นวลศรี เปาโรติ๊ ๒๕๒๗ : ๒๐)

วิชาสังคมศึกษา เป็นวิชาสามัญวิชาหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษาเพื่องานอาชีพบรรลุถึงวัตถุประสงค์ได้ เพราะสังคมศึกษาเป็นวิชาที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคม และทางธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งเน้นหนักในเรื่องให้เด็กเกิดความรู้ความเข้าใจในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคม และมีชีวิตอยู่อย่างเป็นสุข (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ ๒๕๒๖ : ๑) สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีพ บนพื้นฐานทางความคิด การศักดิ์สิทธิ์ การแก้ปัญหา และการปฏิบัติตนในสังคมของมนุษย์ (สนต์ ธรรมบารุ่ง ๒๕๒๗ : บทนำ)

การศึกษาเพื่องานอาชีพและสังคมศึกษา ต่างก็เป็นวิชาที่ว่าด้วยการเตรียม เยาวชน

ให้เป็นผล เมืองที่มีคุณภาพ สามารถคำรับชื่ออยู่ได้ทั้งในปัจจุบันและในโลกอันสับสนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันออก ควรมีความคิดความนุ่งหมายที่จะทำให้ผู้จบการศึกษาทุกรุ่นตั้งมีความสามารถสูงพอที่จะประกอบอาชีพในภาคเศรษฐกิจที่ทันสมัยได้ และสอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้น โดยใช้แนวคิดการศึกษาเพื่องานอาชีพบูรณาการ เข้ากับวิชาสามัญต่าง ๆ โดยเฉพาะวิชาสังคมศึกษา ก็จะช่วยเสริมสร้างนิสัยการทำงานของเยาวชนที่จะสร้างเรื่องการศึกษา เพื่อออกแบบก่อสร้างงานที่เหมาะสมกับภูมิภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีเพื่อนำเสนอโปรแกรมบูรณาการการศึกษาเพื่องานอาชีพกับวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันออกขึ้น อันจะเป็นการเตรียมเยาวชน เพื่อเข้าสู่โลกแห่งการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสักษะการพัฒนาของพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันออกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาการบูรณาการการศึกษาเพื่องานอาชีพกับวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันออก

๒. เพื่อนำเสนอโปรแกรมบูรณาการการศึกษาเพื่องานอาชีพกับวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สร้างรับรองเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันออก

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ประชากรที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัย ประกอบด้วย ครูสังคมศึกษา อุตสาหกรรมจังหวัด แรงงานจังหวัด พัฒนาการอาชีวศึกษา และนักธุรกิจ เอกชนที่ประกอบการอยู่ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ระยะสองและจะ เชิงเทรา ซึ่งเป็นพื้นที่ “ฯมาฯ” ในการพัฒนาอุตสาหกรรม ตามโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก

๒. การวิจัยนี้เป็นการนำเสนอโปรแกรมบูรณาการ เนื้อหาการศึกษาเพื่องานอาชีพ กับวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๒ และ ๓ เฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งผ่านการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โปรแกรมบูรณาการ

หมายถึง โปรแกรมบูรณาการการศึกษา

เพื่องานอาชีพกับวิชาสังคมศึกษา

การบูรณาการ

หมายถึง การนำเอาเนื้หาการศึกษาเพื่อ

งานอาชีพกับวิชาสังคมศึกษามาผสานกัน โดยจัดเนื้หาทั้งหมดที่นักเรียนจะต้องเรียนในแต่ละระดับชั้นให้เป็นหน่วย ซึ่งเมื่อนักเรียนเรียนจบแต่ละหน่วยแล้วจะเกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การศึกษาเพื่องานอาชีพ

หมายถึง การจัดการศึกษาทางอาชีพให้แก่

ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติที่ดี และทักษะประสบการณ์ในการประกอบอาชีพในสภาพสังคมและสภาพของการทำงานที่แท้จริง ที่จะพัฒนาตนเองในการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการกรารอาชีพต่าง ๆ องค์ประกอบของการศึกษาเพื่องานอาชีพ ได้แก่ ความตระหนักรู้ในเรื่องอาชีพ (career awareness) การปรับและเรียนรู้เรื่องอาชีพ (career orientation) และการสำรวจเพื่อปรับตัวให้เข้ากับโลกแห่งการทำงาน (exploration of the world of work) และการเตรียมในด้านทักษะการทำงานอย่างแท้จริง ซึ่งคุณลักษณะความรู้ที่มีฐานในการอ่าน การติดต่อสื่อสาร การติดคุณวัฒน์ การสร้างอุปนิสัยที่ดีในการทำงาน การรู้สึกในคุณค่าของงาน และการเข้าใจถึงขั้นตอนและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในการศึกษา ตลอดทั้งการเตรียมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะสามารถแสวงหารอาชีพ ค่างงาน ฯลฯ และเปลี่ยนอาชีพได้อย่างมีเหตุผลและเหมาะสม

สังคมศึกษา

หมายถึง วิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๒๑ ศ. ๙๐๑, ๙๐๒, ๙๐๓, ๙๐๔, ๙๐๕, ๙๐๖

พื้นที่ธุรกิจและสังคมแห่งชาติ

ภาคตะวันออก

หมายถึง พื้นที่ที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมตาม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ ได้แก่ หงหองชลบุรี ระยองและฉะเชิงเทรา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เป็นแนวทางสำหรับครุสังคมศึกษา ในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาที่มีการบูรณาการการศึกษาเพื่องานอาชีพ สำหรับพื้นที่ธุรกิจและสังคมแห่งชาติ ภาคตะวันออกต่อไป

๒. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาที่บูรณาการการศึกษาเพื่องานอาชีพ ที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

๓. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาที่เกี่ยวข้องต่อไป

ศูนย์วิทยาศาสตร์พยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย